

IRAN UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	دادگاه داری دعاری ایران - ایالات متحده
ثبت شد - FILED	
Date	۱۳۶۱ / ۱۰ / ۲۰ 10 JAN. 1983
No.	۱۳۲ / ۱۳۲

پرونده شماره ۱۳۲

شعبه سه

حکم شماره ۳ - ۱۳۲ - ۲۱

رکسنوردا اینکوریپوریتد ،

خواهان ،

- و -

جمهوری اسلامی ایران ،

شرکت چکش وکا رخانهجات تولیدی و صنعتی سیپورکس ، با مسئولیت محدود ،

خوانندگان .

حکم

حاضران:

از جانب خواهان : آقای آ. ماثوم ، وکیل

از موسسه هیوز ، هابرد اندرید ، پاریس

آقای دبلیو. ا. ج. لویت ، جونپور

دبیرومشا و رککل رکسنوردا اینکوریپوریتد

آقای آر. جی. مورگان

مدیرکل رکسنوردا اینکوریپوریتد

از جانب خوانندگان : آقای محمدکریم اشراق

قائم مقام نماینده رابط جمهوری اسلامی ایران

آقای طبائی

مشا و ر حقوقی نماینده رابط

آقای معینی

از شرکت چکش

آقای ترکشی

از کارخانهجات صنعتی و تولیدی سیپورکس ، با مسئولیت محدود

بخش اول - شرح ما وقع

خواهان، رکسورد اینکوریپوریتد ("رکسورد" یا "خواهان") شرکتی است که طبق قوانین ایالت ویسکانسین ایالات متحده تاسیس شده و سازنده تجهیزات سنگین صنعتی است.

خوانندگان عبارتند از جمهوری اسلامی ایران، شرکت چکش ("چکش") که طبق قوانین ایران تاسیس و در رشته ساختمان فعالیت دارد، و کارخانجات صنعتی و تولیدی سیپورکس ایران، با مسئولیت محدود ("سیپورکس") که طبق قوانین ایران جهت تولید مواد و مصالح ساختمانی تاسیس شده است.

خواهان ادعا کرده است که از طریق بخش پراسس ماشینری خود واقع در ایلینگ، انگلستان، موافقت نامه‌ای را با سیپورکس و چکش جهت فروش ماشین آلات سنگ خردکنی و تجهیزات دیگر جهت استفاده در کارخانه‌ای که قرار بود "آبیک"، ایران تاسیس شود منعقد ساخته است. این موافقت نامه در یک سلسله سفارشات و صورت‌حساب‌هایی که از تاریخ ۲۱ فوریه ۱۹۷۴ (۱۲ اسفندماه ۱۳۵۲) طی تلکس ارسال گردیده منعکس است. بر طبق شرایط موافقت نامه، کل قیمت خرید تجهیزات، همراه با هزینه حمل تخمینی بالغ بر ۵۷۰،۹۱۵/۲۵ پوند انگلیس بوده است. قرار بود بخشی از این قیمت موقع تحویل تجهیزات، به وسیله اعتبارنامه غیرقابل برگشت پرداخت و مابقی قیمت خرید ظرف مدت چهار و دو ماه در مقابل صدور بلیت به حواله کرد. رکسورد تسویه شود.

تجهیزات در محموله‌های متعدد در طول سالهای ۱۹۷۵-۷۶ (۱۳۵۵ - ۱۳۵۴) تحویل گردیدند. اعتبارنامه به مبلغ ۱۱۴،۱۸۳/۰۵ پوند انگلیس از قیمت خرید تمام "پرداخت شد". تعدادی بلیت نیز به مبلغ ۲۳۱،۰۶۱/۹۵ پوند انگلیس صادر و تمام "پرداخت شد". معهذاً، خواهان مدعی است که از نوامبر ۱۹۷۷ (آبان - آذر ۱۳۵۶) برخی از برواتی که جهت دریافت وجه ارائه گردیده نکول شده و پس از اکتبر ۱۹۷۸ (مهرماه - آبان ۱۳۵۷) از پرداخت هر یک از بروات باقیمانده کد را پس موعدا را نه می‌شده خودداری بعمل آمده است. علیهذا رکسورد وجه بروات پرداخت نشده را به مبلغ ۲۸۷،۵۹۵/۵۷ پوند انگلیس، مطالبه می‌کند.

رکسورد همچنین مدعی است که موافقت نامه‌های دیگری را با سیپورکس و چکش جهت فروش تجهیزات منعقد ساخته که قیمت خرید آن تمام "پرداخت شده است". این موافقت نامه‌ها و همچنین موافقت نامه‌های مذکور در فوق همگی مقرر می‌داشت که در صورتیکه هزینه حمل بیشتر از آنچه در هنگام خرید آرد و در قیمت خرید منعکس شده است، باشد، برعهده خریدار

خواهد بود. رکسوردحمما " مبلغ ۵۱۳،۹۹۶/۸۵ پوند انگلیس به عنوان هزینه حمل تجهیزات موضوع کلیه موافقت نامه های یاد شده پرداخت کرده، که از این رقم مبلغ ۱۵۸،۰۸۶/۷۸ پوند را بعداً " طی صورت حساب در وجه سیپورکس هزینه کرده است. در پاسخ به این صورت حساب، چکش نامه ای به تاریخ ۲۶ فوریه ۱۹۷۸ (۷ اسفندماه ۱۳۵۶) ارسال و ضمن آن اظهار کرده است که مسئولیت افزایش نرخ حمل را فقط تا تاریخ حملی که بدو " مورد توافق طرفین بوده می پذیرد. متعاقباً " رکسورد اعلامیه استنکار به مبلغ ۲۷،۹۱۰/۷۷ پوند شامل مبلغ مورد اختلاف برای سیپورکس ارسال نمود. مبلغ این اعلامیه و نیز بقیه مبلغ پرداخت نشده ظاهراً " مورد قبول سیپورکس و چکش بوده است، چه هیچ گونه اعتراضی نسبت به آن به عمل نیامد. علیهذا، رکسورد مبلغ ۱۳۰،۱۷۶/۰۱ پوند رقم باقی را از سیپورکس مطالبه می نماید.

خواهان مدعی است که چکش و سیپورکس، هر دو واحدهای تحت کنترل دولت ایران هستند، چه دولت در اوت ۱۹۷۹ (مرداد/ شهریور ۱۳۵۸) مدیرانی برای آنها تعیین کرده که اداره امور هر دو شرکت را از آن تاریخ بر عهده داشته اند.

جمهوری اسلامی ایران دفاعیه ای به ثبت نرسانده است.

"چکش" در لایحه دفاعیه ثبت مورخ ۵ مارس ۱۹۸۲ (۱۴ اسفندماه ۱۳۶۰) خود به ملاحظیت دیوان داورى نسبت به پرونده حاضر ایراد گرفته است. اولاً، "چکش مدعی است که ادعا متعلق به پراسس ماشینری دیویژن است که یک شرکت انگلیسی است و رکسورد مالکیت خود را نسبت به دیویژن مزبور به اثبات نرسانده است. ثانیاً، "چکش ادعا می کند که وی "تبعه ایران" است و این معنی دلالت بر آن دارد که یک واحد تحت کنترل دولت ایران نیست، زیرا که ".... ملی نشده است". ثالثاً "چکش مدعی است که وی اکنون طبق قوانین ایران رسماً " در حال تصفیه است و بنا بر این خواهان می بایستی ادعای خود را به مدیر تصفیه تسلیم می کرد. چکش منکر این نیست که وجه بروات مورد ادعای رکسورد را بدهکار است، اما اظهار می دارد که هرگونه تعهد و مسئولیتی می بایست از بروات ناشی شود و نه از موافقت نامه خرید تجهیزات.

سیپورکس نیز در لایحه دفاعیه ثبت همان تاریخ، یعنی ۵ مارس ۱۹۸۲ (۱۴ اسفندماه ۱۳۶۰)، کلیه مدافعات فوق را مطرح ساخته و مضافاً " اظهار داشته که نه طرف موافقت نامه خرید موضوع اختلاف است و نه متعهد بروات. سیپورکس استدلال می کند که هم قرارداد دوم سفته هاه هر دو تعهداتی است که چکش خود به مسئولیت خویش تقبل کرده است.

در تاریخ ۱۴ آوریل ۱۹۸۲ (۲۵ فروردینماه ۱۳۶۱) در پاسخ به درخواست دیوان داری ،
رکسوردلایحه ای در باره ماهیت دولتی چکش و سیپورکس ثبت و ضمن آن دلایل و مستندات
خود را در تاشیدا دعای خویش مبنی بر اینکه دو خواننده فوق واحدهای تحت کنترل دولت
ایران هستند ، مطرح ساخت .

در تاریخ ۱۸ ژوئن ۱۹۸۲ (۲۸ خردادماه ۱۳۶۱) یک جلسه استماع ، مقدماتی برگزار گردید .
در ۲۹ ژوئن ۱۹۸۲ (۸ تیرماه ۱۳۶۱) دیوان دستوری جهت جلسه استماع و تسلیم
اظهاریه های کتبی صادر نمود . طی این دستور خواهان خواسته شد که تا تاریخ ۲۳ اوت ۱۹۸۲
(یکم شهریورماه ۱۳۶۱) ادله و مدارک و توضیحات معینی را تسلیم و از خوانندگان نیز درخواست
شد که جوابه ای به لایحه ثبت مورخ ۱۴ آوریل (۲۵ فروردین) خواهان همراه با ادله و مدارک
و توضیحات معین دیگر تقدیم دارند . در دستور همچنین از کلیه طرفها درخواست شد که تا تاریخ
یکم اکتبر ۱۹۸۲ (۹ مهرماه ۱۳۶۱) اظهاریه های نهائی خود را تسلیم نمایند ، ضمناً " روز ۲۳
اکتبر ۱۹۸۲ (۳۰ مهرماه ۱۳۶۱) به عنوان تاریخ جلسه استماع تعیین گردید .

خواهان لایحه ای شامل ادله و مدارک ، همچنین اظهاریه نهائی خود را به ثبت رسانند .
خوانندگان هیچ یک از اظهاریه ها و مطالب خواسته شده در دستور دیوان را ارائه نکردند .
در تاریخ ۲۳ اکتبر ۱۹۸۲ (۳۰ مهرماه ۱۳۶۱) جلسه استماعی با شرکت کلیه طرفها برگزار شد .
چکش بعداً " لایحه ای را ، بدون مجوز به ثبت رسانده و مدافعات و استدلالات جدیدی را که قبلاً"
می توانست ارائه دهد مطرح ساخت .

اصول انصاف ، نظم و احترام از بیعدالتی احتمالی نسبت به طرفهای دیگر بیرونده ایجاب
می نماید که دیوان به این لایحه توجهی نکند .

بخش دوم - دلایل حکم

۱ - صلاحیت

الف - تابعیت خواهان

صلاحیت دیوان مستند به بند ۱ ماده دوم بیانیه حل و فصل ادعاهاست که تاسیس
دیوان را ، از جمله منظوره های دیگر ، برای " رسیدگی به دعاوی اتباع ایالات
متحده علیه ایران " مقرر داشته است .

رکسورد مدارک و اسنادی ، از جمله یک گواهی از جانب مسئول امور خارجه

ایالت ویسکانسین، تسلیم داشته که حاکمیت شرکت مزبور طبق قوانین آن ایالت تاسیس یافته است. مدارک دیگر نشان می‌دهد که ۴۵ درصد تعداد ۲۰،۱۲۲،۴۶۸ سهام عادی در حال معامله رکسنورد متعلق به افرادی است که دارای محل اقامت در ایالات متحده هستند و بقیه سهامداری که مقیم ایالات متحده هستند، عبارتند از شرکتها، موسسات سرمایه‌گذاری یا واحدهای دیگر. فقط ۳۴/۵ درصد سهام به اسم افرادی واحدهایی است که محل اقامتشان خارج از ایالات متحده است.

علاوه بر این، در "عرض حال مربوط به سهامداران خارجی" که توسط رکسنورد در تاریخ ۳۰ ژوئن ۱۹۸۲ (۹ تیرماه ۱۳۶۱) ارائه گردیده، به قید مجازات تعقیب جزایی برای اظهارات دروغ، اعلام شده که سهامداران خارجی چه به طور مستقیم یا غیرمستقیم حتی پنج درصد سهام رکسنورد را در اختیار ندارند. با توجه به این مدارک و اسناد که مورد ادعای خواندگان واقع نشده، دیوان داور برای این نظر است که رکسنورد تبعه ایالات متحده بر طبق تعریف بند ۴ ماده هفت بیانیه حل و فصل ادعاها، می‌باشد.

ب- مالکیت ادعا

خواهان همچنین مدارک و اسناد کافی تسلیم داشته است دال بر این که پراس ماشینری دیویژن، واقع در ایلبینگ، انگلستان یک شخصیت حقوقی مستقل از رکسنورد نبوده، بلکه در طول مدت‌های مربوطه به عنوان شعبه‌ای از خواهان فعالیت می‌کرده است.

ج- کنترل چکش و سیپورکس

خواهان مدارک و اسنادی ارائه کرده دال بر این که پس از انقلاب، دولت جمهوری اسلامی ایران از طریق ارگانهای مختلفه عده‌ای مدیرعامل جهت اداره چکش و سیپورکس متوالیا "منصوب نموده است. در احکام مربوط به انتصابات مزبور به قوانین مختلفی استناد شده است. ذکر منابع این قوانین به طور مشخص ضرورتی ندارد، چه خواندگان به واقعیت انتصاب مدیران توسط دولت اعتراضی ندارند. بلکه آنان دفاع خود را بر این ادعا مبتنی می‌سازند که چکش و سیپورکس به هیچ وجه مصدره یا ملی نشده‌اند.

بدینسان، مدارک واسناد تسلیمی توسط خواهان به وضوح نشان می‌دهد که از نیمه دوم سال ۱۹۷۹ (۱۳۵۸) اختیار و اقتدار انتصاب و عزل مدیران و روسای مسئول اداره مورروزمره هردو شرکت با دولت ایران و یا وزارتخانه یا ارگان متبوع وی بوده و اینکه این اختیار و اقتدار نسبت به هردو شرکت فوق‌الذکر اعمال گردیده است. با توجه به این امر، و صرف نظر از اینکه دو شرکت مذکور عملاً توسط دولت ایران، ملی، یا مصادره شده بوده اند یا خیر، دیوان داور برای این نظر است که چکش و سیپورکس، هردو واحدهای تحت کنترل ایران هستند.

د - اثرات جریان تصفیه

چکش و سیپورکس هردو ادعا کرده اند که در حال حاضر در ایران در جریان تصفیه هستند و خواهان می‌تواند ادعاهای خود را به مدیران تصفیه تسلیم دارد. جریان تصفیه طبق قوانین ایران غیر از جریان ورشکستگی است. حالت اخیر با تقدیم دادخواست ورشکستگی به دادگاهی که دارای صلاحیت رسیدگی به دعوی ورشکستگی است آغاز می‌شود. دادگاه پس از دریافت چنین دادخواستی اقدام به تعیین یک امین اجرا می‌نماید. لکن، تصفیه جریانی است که توسط خود صاحبان شرکت متعاقب تصمیم در مورد انحلال شرکت جهت خاتمه بخشیدن به امور آن، صورت می‌گیرد. بیانیه حل و فصل دعاوی، ادعاهایی را که ضمن هر یک از این حالات ممکن است مطرح شود، مستثنی نمی‌سازد. صرف امکان دادخواهی محلی، خواه قضائی یا غیرقضائی، نافی صلاحیت دیوان داور نیست.

ه - دیوان داور چنین نتیجه می‌گیرد که ادعا، ادعای یک تبعه ایالات متحده در محدوده مفهوم بیانیه حل و فصل دعاوی است، و بنابراین دیوان داور ای صلاحیت رسیدگی نسبت به آن هست.

۲ - اصل دعوی

الف - بیرویات پرداخت نشده

خواهان معتقد است که چکش و سیپورکس، هردو مسئول عدم پرداخت بیرویات هستند، چه هردو، طرفهای موافقت نامه خرید اصلی، و لذا متعهد آن، بوده‌اند. خواهان مسئولیت سیپورکس در مورد موافقت نامه را بر نظریه کارگزاری مبتنی می‌سازد و اظهار می‌دارد که چکش مسئول است به دلیل اینکه دو شرکت به حدی "درهم تلفیق" شده بوده اند که در واقع هردویکی بوده‌اند.

مدارک و دلایل موجود موید این نظر است که سیپورکس موکلی بوده که قرارداد از جانب او امضاء شده است. مراسلات اولیه مربوط به قرارداد، یعنی یک سفارش تلگرافی تحت تاریخ ۲۱ فوریه ۱۹۷۴ (۳ اسفند ۱۳۵۲) توسط چکش مخابره شده اما مشخصاً "ضمن آن درخواست شده که فاکتور تجهیزات و وسایل به نام سیپورکس ارسال شود. در پاسخ به این سفارش رکسورد نامهای سیپورکس ارسال داشت. دستورات بعدی طی تلکس مورخ ۱۳ مارس ۱۹۷۴ (۲۲ اسفند ماه ۱۳۵۲) توسط سیپورکس ارسال و ضمن آن نحوه تهیه فاکتور و نیز لزوم صدور آن به نام سیپورکس، دقیقاً "تیدگردید. صورت حسابهایی که نهایتاً تهیه شد سیپورکس را به عنوان خریدار معرفی می کرد. مکاتبات و مراسلات بعدی در مورد خرید، هم از جانب چکش و هم از جانب سیپورکس برای رکسورد ارسال گردیده. بالاخره، بروات تسلیمی جهت پرداخت توسط "شرکت چکش از جانب کارخانجات صنعتی و تولیدی ایران سیپورکس، با مسئولیت محدود" - امضاء شده است.

معامله یا دشده در مورد هویت خریدار خالی از ابهام نیست. این ابهام اساساً از این واقعیت ناشی میشود که مدیرعامل چکش و مدیرعامل سیپورکس یک شخص واحد بوده، و شخص مزبور ظاهراً "از آنها مداران عمده هر دو شرکت بوده است.

معهداً، می توان منطقاً "استنباط کرد که اگر مدیرعامل شرکتی براتی را به عنوان قبولی نویسنده از جانب شرکت دیگری که وی مدیرعامل آن نیز هست، امضاء می کند، دارای اجازه و اختیار کارگزاری جهت شرکت اخیر است. این واقعیت که رکسورد تجهیزات را دریافت کرده و آنها را مورد استفاده قرار داده، نیز موید این نتیجه گیری است که در پیرونده حاضر یک چنین رابطه کارگزاری وجود داشته است.

علیهذا، دیوان داری برای این نظر است که سیپورکس متعهد بروات پرداخت نشده به مبلغ ۲۸۲،۵۹۵/۵۷ پوند انگلیس است.

چکش، بنا به اعتراف خود داری بر مدیران بودن به رکسورد، متضامناً "برای همان مبلغ در برابر سیپورکس متعهد است.

ب- مازاد هزینه حمل

مدارک موجود حاکیست موافقت نامه ای که پروات به موجب آن صادر شده و همچنین سه موافقت نامه خرید دیگر، که وجه آنها تماماً "پرداخت گردیده"، همگی شامل مقرراتی است که خریدار را بابت هزینه های حمل زائد بر آنچه برآورد در شرایط قیمت خرید درج گردیده متعهد می‌شناسد.

سه موافقت نامه خرید دیگر، نظیر موافقت نامه مورد بحث فوق، پس از تصحیح در یک مورد، سیپورکس را به عنوان خریدار معرفی می‌کنند.

ضمن جلسه استماع، چکش و سیپورکس این استدلال را پیش کشیدند که هزینه های حمل مورد تقاضای رکسنورد در مقایسه با نرخهای "که معمولاً" توسط موسسات حمل در آن زمان دریافت می‌شد، اختلاف فاحش دارد. لذا، ایشان مدعی هستند که خواهان نهادینی بابت هزینه های اضافی حمل و بابت هر صورت بابت تمام مبلغ آن ندارند. چکش و سیپورکس، در تائید موضع خود در طی استماع دعوی مدارک و مطالبی در مورد نرخهای رایج مورد عمل توسط شرکتها ی حمل در مدت مربوطه، تسلیم نمودند.

دیوان داورى توجه دارد که چکش، در نامه مورخ ۲۶ فوریه ۱۹۷۸ (۷ اسفند ماه ۱۳۵۶) خود به رکسنورد اعترافی به صورت حساب مربوط به هزینه های حمل، غیر از بخشی از مبلغ مندرج در صورت حساب، به عمل نیآ ورده است، بعداً "یک برگ بستانکار بر همین اساس توسط رکسنورد ارسال گردید که با واکنشی از جانب خوانندگان مواجه نشد. با توجه به این امر، و با توجه به کیفیت غیر قاطع ادله ابرازی خواهانها در تائید مدافعات خود طی استماع، دیوان داورى هیچگونه دلایل معتبری برای مدیون ندانستن خریدار تجهیزات بابت مازاد هزینه های حمل به مبلغ مورد ادعا، در دست ندارد.

علیهذا، سیپورکس بابت مازاد هزینه حمل معوقه به مبلغ ۱۳۰،۱۷۶/۰۱ پیوند انگلیس مدیون است.

در رابطه با این قسمت از ادعا هیچگونه دلایلی ارائه نشده است که بتوان چکش و سیپورکس را، "تواماً" مسئول شناخت.

ج - بهره

قانون حاکم بر موافقت نامه‌ها قانون انگلستان است. بر طبق قوانین انگلستان، هرگاه براتی به دلیل عدم پرداخت نکول شود، به اصل بدهی بهره‌ای تعلق می‌گیرد. بر این اساس، هرگاه متعهد در صورت اعتراض مبلغ بدهی در هنگام سررسید، می‌پرداخت، تاریخ شروع محاسبه بهره تا ریخ سررسید برات است. به استثنای مواردی که برات قابل پرداخت به محض رویت باشد.

خواهان جدولی ارائه نموده و ضمن آن نرخهای استقرضهای خود را برای مدت زمان بعد از سررسید هر بخش از بدهی مربوط به براتهای پرداخت نشده و ما زاده هزینه حمل، ذکر کرده است. خواندگان نه به ضوابط مورد عمل و نه به جدول بندی نرخها، اعتراضی نکرده‌اند. طبق این محاسبات، مبلغ -/۱۶۹،۴۶۴ پیوند انگلیس بابت براتهای پرداخت شده و مبلغ -/۹۶،۴۷۶ پیوند، بابت ادعای ما زاده هزینه حمل به عنوان بهره اصل مبلغ این مطالبات، به ترتیب، واجد الادا می‌باشد.

علیهذا، دیوان داری جنین تشخیص می‌دهد که چکش و سیپورکس متضاماً "مبلغ -/۱۶۹،۴۶۴ پیوند انگلیس بابت بهره و حده بروات، و سیپورکس مبلغ -/۹۶،۴۷۶ پیوند انگلیس بابت بهره ما زاده هزینه حمل، بدهکار هستند.

د - هزینه‌ها

به موجب بند (۱) (ج) ماده ۳۸ و بند ۳ ماده ۴۰ مقررات دیوان داری، دیوان جنین تشخیص می‌دهد که هزینه‌های داری حاضر با بده نحوی تقسیم شود که خواندگان مبلغ ۲۵،۰۰۰ دلار بابت هزینه‌های خواهان بپردازند.

ه - تبدیل مبالغ بدهی

از آنجا که مبالغ مشروحه فوق به پیوند انگلیس محاسبه و ارائه شده است، باید بد نرخ جاری به دلار تبدیل شود.

برهمن اساس ، صبالغ بدهی ذیل هرفقره از ادعاها معادل صبالغ مشروحہ
زیربہ دلارا امریکا می باشد :

بروات پرداخت نشدہ	۴۶۸،۲۰۵/- دلارا امریکا
هزینه حمل	۳۱۱،۹۲۷/- دلارا امریکا
بہرہ بروات پرداخت نشدہ	۲۷۵،۸۸۷/- دلارا امریکا
بہرہ هزینه حمل	۱۵۷،۰۶۳/- دلارا امریکا
هزینه ہا	۲۵،۰۰۰/- دلارا امریکا

جمع کل ۱،۱۳۸،۰۸۲/- دلارا امریکا

بخش سوم - حکم

دیوان داوری، بدینوسیله حکم زیر را بہ نفع خواہان، رکسورد اینکوریپوریتد، صادر می نماید :
خواہندگان، شرکت چکش و کارخانجات صنعتی و تولیدی ایران سیپورکس با مسئولیت محدود،
متضامنا " مسئول، و متعهد پرداخت مبلغ ہفتصد و شصت و نہ ہزار و نہاد و دو دلارا امریکا
(۷۶۹،۰۹۲/- دلارا امریکا) ہستند.

خوانندہ، کارخانجات صنعتی و تولیدی ایران سیپورکس با مسئولیت محدود با یہ مبلغ سیصد و
شصت و ہشت ہزار و نہصد و نہاد دلارا امریکا (۳۶۸،۹۹۰/- دلارا امریکا) بپردازد.

این صبالغ، جمعا " بہ میزان یکمیلیون و صدوسی و ہشت ہزار و ہشتاد و دو دلارا امریکا
(۱،۱۳۸،۰۸۲/- دلارا امریکا) با ایداز محل حساب تا مبنی مفتوحہ ذیل سند ۷ سیا نیہ دولت
جمہوری دموکراتیک و مردمی الحزایر مورخ ۱۹ ژانویہ ۱۹۸۱ (۲۹ دیماہ ۱۳۵۹) پرداخت
شود.

بدینوسیله حکم مزبور جهت ابلاغ بہ کارگزارا ماننی بہ ریاست دیوان داوری تسلیم می شود.

لاہد،

بہ تاریخ ۱۵ ژانویہ ۱۹۸۳ برابر با ۲۰ دی ماہ ۱۳۶۱

Nils Bengtson

نیلس منگارد

رئیس شعبه سه

به نام خدا

Richard M. Most

ریچارد ام. ماسک

مصطفی جهانگیر ثانی

قاضی جهانگیر ثانی در جلسه استماع و شور این پرونده شرکت داشتند. ایشان از امضاء این حکم خودداری نموده و اظهار داشته‌اند که آنرا امضاء نخواهند کرد.

Richard M. Most

ریچارد ام. ماسک

Nils Bengtson

نیلس منگارد